

[Justitsministeren]

Alle ordførere kom med en lang række specielle synspunkter og trak enkeltbestemmelser frem. Fru Tove Jørgensen rejste det spørgsmål: hvis det nu ikke er en erhvervsdrivende, der sælger, men hvis det er en privat, der sælger, hvad gælder da? Ja, da gælder købelovens almindelige regler. Da er det ikke forbruger køb. Man har ikke mig bekendt arbejdet med, at man i forholdet mellem to private, der handler, skulle anvende de særligt forbrugerbeskyttende regler, som gælder, når det er den private, der handler hos en erhvervsdrivende. Argumentationen går jo på, at den erhvervsdrivende har større mulighed for at overse konsekvenserne af det, der sker. Er det to private, der handler, må vi gå ud fra, at deres muligheder er mere ensartede.

Jeg siger tak også til hr. Ole Vig Jensen, der på det radikale venstres vegne gav udtryk for sympati for lovforslaget og også var inde på spørgsmålet om afhjælpningsretten – det spørgsmål, som ikke mindst hr. Wilhjelm til sidst tog op, men med modsat fortegn, idet hr. Wilhjelm var stærkt utilfreds med, at der i forslaget var indført en afhjælpningsret. Hr. Wilhjelm påstod, at forbrugerombudsmanden ikke på tilstrækkelig måde varetog forbrugernes interesser, når man kunne fremsætte et sådant forslag. Jeg må gøre opmærksom på, at det er ikke noget, jeg på nogen måde har smuglet ind i lovforslaget, efter at det første udkast har været til høring. Det er ikke blot forbrugerombudsmanden, men også formanden for forbrugerklagenævnet, som stærkt har understreget – det fremgår af de høringssvar, der er overleveret til folketinget – at denne måde at få tvisten mellem sælger og køber afhjulpet på i mange tilfælde er den mest praktiske, den mest anvendelige, og stærkt henstillet, at man tager en bestemmelse som indeholdt i § 79 med i lovforslaget. Det er bl. a. dette, som er baggrunden for, vi har taget dem med. Jeg vil blot anføre en enkelt ting fra forbrugerombudsmandens argumentation, nemlig at denne ret antagelig samfundsøkonomisk er at foretrække for de øvrige mangelbeføjelser, bl. a. fordi det er en udvej, der i langt de fleste tilfælde vil kunne aftales mellem parterne og gennemføres, uden at der opstår en konflikt, som skal løses ved domstoles eller ved klagenævns medvirken.

Jeg takker fru Inge Krogh for den sympati for lovforslaget, der i hvert fald blev udvist.

Fru Alice Hedegaard havde nogle kritiske bemærkninger om de mange ord på den ene side og kritiserede samtidig de noget upræcise ord, hvor man talte om »rimelig« eller »væsentlig«, idet hun stillede et spørgsmålstegn ved, hvad der ligger i disse ord. Jeg tror ikke, man har mulighed for at udtrykke sig på anden måde. I sidste instans må det jo blive domstolene, der skal afgøre, hvad der i den foreliggende situation har været f. eks. en væsentlig mangel, således at den giver anledning til at hæve købet. Det er ikke noget nyt, man har fundet på her; jeg tror nok, det er den terminologi, man er nødt til at anvende i sager af denne art.

Jeg takker for, at fru Alice Hedegaard var indforstået med, at den reklamationsfrist, man skal have, i hvert fald skulle være ens for detailhandlere og forbrugere.

Endelig skal jeg til fru Tove Lindbo Larsen sige, at jeg er indforstået med, at det er af betydning, at vi får den fornødne oplysning igennem en information, igennem en avertering om denne lovgivning. Det er der også afsat midler til.

Tove Jørgensen (DKP):

Det, der kalder mig op, er ministerens forklaring på, hvordan sælger og køber er lige-stillet i de tilfælde, hvor sælgeren afhjælper en mangel, men hvor køberen ikke har indflydelse på, om mangelen er tilstrækkeligt afhjulpet. Det var jo ikke kun hr. Wilhjelm, det var også mig, der rejste spørgsmålet i mit indlæg. Jeg synes ikke, der er balance, og jeg synes ikke, det, som ministeren her har sagt, beviser, at der er balance mellem sælger og køber i de forhold. Det er til fordel for sælgeren, at han kan foretage en mangelfuld afhjælpning, hvorefter køberen ikke kan hæve købet.

Wilhjelm (VS):

Jeg har bemærket, at der står på side 7 i bemærkningerne til dette forslag, at det ikke bare er forbrugerombudsmanden – det var det, jeg hæftede mig mest ved – men også formanden for forbrugerklagenævnet, der er gået ind for det. Jeg har også bemærket mig, at man dér skriver: